

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 303/05
05.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Marijom Vuković-Stanković, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 3. u vezi stava 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branilaca optuženog, advokata AB, i dr., izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.333/03 od 27.12.2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 05.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branilaca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.333/03 od 27.12.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, optuženi AA je oglašen krivim, da je izvršio dva krivična dela i to krivično delo silovanje iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora, u trajanju od sedam godina.

Na osnovu člana 50. OKZ, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava i vreme provedeno u pritvoru, koji je određen rešenjem istražnog sudije prvostepenog suda Kri.517/03 od 26.06.2003. godine, a koji mu se računa od 24.06.2003. godine, produžavan do 24.09.2003. godine, kada mu je isti rešenjem istražnog sudije prvostepenog suda, ukinut. Na osnovu člana 206. ZKP, oštećena BB se sa svojim imovinsko-pravnim zahtevom, upućuje na građansku parnicu. Na osnovu člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 2. tačka 1. i 9. ZKP, obavezuje se optuženi da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 10.000,00 dinara, kao i paušalni iznos od 4.000,00 dinara, a sve u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude i pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude blagovremeno su izjavili zajedničku žalbu branioci optuženog, advokati AV i AB, i to iz svih zakonskih osnova, iz člana 367. ZKP, iz kojih se jedna presuda može pobijati, sa predlogom, da Vrhovni sud, usvoji njihovu žalbu, a pobijanu presudu preinači i optuženog oslobodi od optužbe, jer nije dokazano da je optuženi učinio krivična dela za koja je optužen, ili da žalbu usvoji, a pobijanu presudu preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne znatno blažu kaznu, ili da žalbu usvoji i pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Republički javni tužilac Srbije je u svom pismenom podnesku Ktž.428/05 od 04.03.2005. godine, predložio da Vrhovni sud, odbije kao neosnovanu žalbu branilaca optuženog, izjavljenu protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.333/03 od 27.12.2004. godine i potvrdi prvostepenu presudu.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, advokata

AB, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio je sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u žalbi, našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, uvek pazi po službenoj dužnosti, a u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, niti postoje bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a koje su istaknute u žalbi branilaca optuženog.

Naime, neosnovano se u žalbi branilaca optuženog navodi, da je prvostepeni sud načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer na protiv, izreka presude sadrži sve bitne elemente bića krivičnih dela, koja su optuženom stavljena na teret. Pri tome, prvostepeni sud nije povredio objektivni identitet optužbe i presude, već je samo drugim rečima interpretirao sadržinu pretnje koju je optuženi uputio oštećenoj, iz čega proističe ozbiljnost pretnje, odnosno samo izostavio pojedine radnje koje nisu dokazane (da će doći ljudi iz Beograda, koji će je odvesti da je ubiju).

Prvostepeni sud je, nasuprot navodima u žalbi, potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, koje proističe iz dokaza, izvedenih tokom sprovedenog postupka. Oštećena BB je detaljno opisala izvršenje krivičnog dela, radnje koje je optuženi preduzimao, a svoj iskaz nije menjala. Pored toga, njen iskaz je u skladu sa medicinskom dokumentacijom i nalazu i mišljenju veštaka, kao i sa drugim izvedenim dokazima, pre svega, iskazima svedoka, pa ga je sud ocenio kao verodostojan, a za to je dao valjane i uverljive razloge.

Stoga, Vrhovni sud, smatra da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i sve odlučne činjenice u prvostepenoj presudi, da nije povređen krivični zakon, jer je prvostepeni sud, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon i po mišljenju Vrhovnog suda, istaknuti žalbeni navodi branilaca optuženog su ocenjeni kao neosnovani.

Naime, optuženi je kritičnom prilikom prema mal. oštećenoj, koja je rođena ____ . godine, prvo primenio silu, pa zatim i ozbiljnu kvalifikovanu pretnju.

Faktičko je pitanje, kada se radi o jednoj takvoj pretnji i to zavisi od okolnosti izvršenja dela, ličnosti oštećene - njenih ličnih svojstava, mesta i okolnosti vršenja krivičnog dela. Sve je to imao u vidu prvostepeni sud, prilikom izvođenja činjeničnih pravnih zaključaka i prilikom pravne ocene krivičnog dela.

Optuženi se prvo, mal. oštećenoj lažno predstavio, vozio je svojim kolima oštećenu u neželjenom pravcu, kritični događaj se odigrao oko 04,30 časova, ujutru, na pustom mestu, gde je bilo samo neko drveće, a nakon toga njive. Bez i jedne kuće u blizini, tako da mal. oštećena nije ni od koga mogla da očekuje pomoć, kritičnom prilikom.

Da je mal. oštećena govorila istinu, vidi se iz njenog ponašanja neposredno po kritičnom događaju.

Naime, mal. oštećena je iskočila iz vozila optuženog, dok je on bio u kretanju i zadobila je pri tom, lake telesne povrede.

Odmah, potom, oko 05,00 časova, izjutra u svoje vozilo primio je svedok VV, sa oderotinama po telu, vidno uznemirenu i uplašenu.

Stoga, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud, pravilno primenio krivični zakon, kada je našao da je optuženi izvršio dva krivična dela i to prvo krivično delo silovanja iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS.

Ispitujući, prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, a povodom žalbe branilaca optuženog, veće ovoga suda je našlo, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti koje su u smislu člana 41. OKZ, od značaja za odmeravanje kazne i pravilnom ocenom utvrđenih olakšavajućih okolnosti (optuženi je oženjen i otac jednog mal. deteta) i otežavajućih okolnosti (višestruka ranija osuđivanost optuženog), a osnovano prethodno utvrdio pojedinačne kazne optuženog za svako izvršeno krivično delo, a potom mu primenom člana 48. OKZ, izrekao jednu jedinstvenu kaznu zatvora, koja i po nalaženju ovoga suda, predstavlja nužnu, ali neophodnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ, jer je adekvatna stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog.

Žalbeni predlog branilaca optuženog za blažim kažnjavanjem, ocenjeni su kao neosnovani, tim pre, što nisu potkrepljeni nekim novim značajnim okolnostima koje prvostepeni sud nije imao u vidu prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Marija Vuković-Stanković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

an